

Hodnocení vedoucího rigorózní práce

Posuzování vlivů koncepcí na životní prostředí

Mgr. Libor Dvořák

Předložená rigorózní práce je věnována jednomu z nejvýznamnějších institutů ochrany životního prostředí – posuzování vlivů na životní prostředí. Autor si za předmět své práce zvolil oblast strategického posuzování; mladší, ale z hlediska předmětu posuzování podstatně významnější oblast posuzování vlivů. Zvolené téma považuji za velmi aktuální, a to nejenom s ohledem na poslední legislativní vývoj v dané oblasti, ale především s ohledem na obtíže, se kterými jsou cíle právní úpravy prosazovány v praxi.

Samotná práce je zpracována v rozsahu cca 90 stran textu rozděleného, vedle úvodu a závěru, do šesti kapitol. Práce je doplněna seznamem odborné literatury a dalších pramenů. Po formální stránce nemám k práci žádné připomínky. Práce s prameny odpovídá předepsaným standardům a i po jazykové stránce dosahuje text nezbytné úrovně.

Po obsahové stránce lze práci rozdělit do dvou základních částí. První část, zahrnující kapitoly 1. až 5., obsahuje zevrubný úvod do problematiky. Vedle základního vymezení samotného institutu strategického posuzování věnuje autor pozornost především vývoji právní úpravy, a to na všech relevantních úrovních – mezinárodní, komunitární a vnitrostátní. Z této části stojí za zmínku především zjištění o aktuálnosti vývoje právní úpravy v České republice v porovnání s úpravou mezinárodní a evropskou. Není skutečně mnoho oblastí ochrany ž.p., je-li vůbec nějaká, kde by česká právní úprava alespoň do jisté míry předcházela nadnárodnímu právnímu vývoji.

Klíčovou část práce představuje kapitola 6. věnovaná podrobnému rozboru platné právní úpravy procesu SEA v České republice. Systematika výkladu vychází z identifikace základních prvků procesu SEA, tak jak jej vymezuje evropská směrnice. Samotný výklad je založen na velmi podrobné analýze stávajícího právního stavu zakotveného jak v zákoně č. 100/2001 Sb., tak v souvisejících právních předpisech. Z textu práce je zcela zřejmé, že autor zkoumanou právní materií zcela bezpečně ovládá. Vedle znalosti základního právního předpisu (zákon č. 100/2001 Sb.) vyžaduje úspěšné postížení daného tématu postížení několika oblastí. Na prvním místě se jedná o vztahy uvedeného předpisu s předpisy souvisejícími. Posuzování vlivů na životní prostředí je z povahy věci průřezový nástroj a jeho uplatnění postupem podle zákona č. 100/2001 Sb. vyžaduje aplikaci poměrně širokého okruhu souvisejících předpisů vymezujících hmotně-právní podmínky ochrany jednotlivých složek ž.p. Další klíčový prvek pro hodnocení vnitrostátní právní úpravy představuje rozsah její kompatibility s komunitárním, respektive mezinárodním právem. I v tomto směru práce naplňuje veškerá očekávání. Autorům přístup zahrnuje nejenom samotné porovnání jednotlivých úrovní úpravy, ale především jejich kritické zhodnocení, respektive interpretaci. K posledně uvedenému využívá mimo jiné dostupnou soudní judikaturu, především Evropského soudního dvora. Vzhledem k existenci do jisté míry autonomní úpravy

strategického posuzování v oblasti územního plánování autor průběžně diskutuje rovněž tuto právní úpravu tam, kde jsou upraveny relevantní odchylky. Obdobné konstatování platí i pro problematiku vodohospodářských koncepcí v režimu zákona o vodách.

Z výše uvedeného vyplývá, že rigorózní práci Mgr. Libor Dvořáka považuji za velice zdařile zpracovanou a mohu ji beze všech pochybností **doporučit** k ústní obhajobě. V jejím rámci by se měl autor vyjádřit, respektive blíže rozvést následující tvrzení obsažené v závěru práce.

1. Na prvním místě autor zcela správně poukazuje na značnou míru autonomie, kterou se proces posuzování vlivů koncepcí v rámci samotného procesu tvorby koncepce vyznačuje. Na druhé straně takové řešení nepovažuje za ideální a avizuje nezbytnost úpravy *de lege ferenda*. V jakém směru by tedy mělo dojít k „většímu propojení SEA s procesem přípravy koncepcí“?
2. Poměrně široký okruh výhrad autor uplatňuje k úpravě strategického posuzování v oblasti územního plánování. Do jaké míry jsou jím identifikované nedostatky současné právní úpravy skutečně řešeny v aktuálním návrhu novely stavebního zákona?

V Praze dne 15. května 2009

JUDr. Michal Šobotka, Ph.D.